

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4675/22
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миодраг Јањић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Милоје Васић“ из Београда, коју заступа Градско правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2621/22 од 02.09.2022. године, у седници одржаној 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2621/22 од 02.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2621/22 од 02.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 34/21 од 30.05.2022. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиљи АА, за период од септембра 2019. године закључно са фебруаром 2020. године, на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде, исплати појединачне месечне износе са припадајућом затезном каматом од доспелости сваког месечног износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу ББ за период од јануара 2018. године закључно са децембром 2019. године, на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде, исплати појединачне месечне износе са припадајућом затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке, док је ставом трећим изреке одбијен тужбени захтев овог тужиоца да му тужени, за период од октобра 2017. године закључно са децембром 2017. године, по истом основу, накнади штету у висини појединачних месечних износа са припадајућом затезном каматом од доспелости, како је наведено у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка са припадајућом законском затезном каматом, а ставом петим је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2621/22 од 02.09.2022. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у

ставу првом, другом, четвртом и петом изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија (став 2).

Одлучујући о испуњености услова за изјављивање посебне ревизије, у конкретном случају, у смислу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној. Наиме, предмет спора у овом случају је потраживање накнаде зараде у висини од 10% за додатни рад тужилаца и подршку ученицима који наставу похађају по ИОП програму. Нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, налазећи да тужиоцима припада наведено увећање за период од јануара 2018. закључно са фебруаром 2020. године, сагласно тада важећем члану 3. став 1. тачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама ("Службени гласник РС" бр. 44/2001...58/2014) према коме право на увећање зараде за 10% (поред запослених у посебним школама за децу ометену у развоју) имају и наставници одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи, а који са њима раде. Имајући у виду да питање права на увећање зараде наставницима одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи, као и примена наведене Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама није спорна у судској пракси, нити захтева ново тумачење права, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев у овој врсти спорова односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 05.02.2021. године. Вредност предмета спора побијаног у односу на тужилу АА износи 33.895,19 динара, а у односу на тужиоца ББ је 102.069,77 динара.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког тужиоца, који нису

јединствени супарничари у смислу члана 205. ЗПП, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**